

Kristian Jensen (V):

Nu har vi jo hørt, at trafikministeren er valgt i København og slet ikke aner, hvor Maren i kæret i det hele taget bor. Vi er faktisk nogle stykker, der er glade for, at vi bor derude, hvor Maren også kommer og gør sine daglige indkøb. Det betyder nemlig, at vi får en god snak med folk, og der er ikke den store tvivl om, at postvæsenet sagtens kunne være privat, at private sagtens og lige så godt og lige så billigt kunne løse de opgaver, som ligger i statsligt regi.

Og vi har netop set på andre områder, at privatiseringer giver lavere priser og bedre service og større valgmuligheder for den enkelte borger. Vi har set det på teleområdet, og naturligvis, hvis regeringen også har det politiske mod, vil vi kunne se det på postområdet.

Men for Maren i kæret og for alle os andre er vi da sikre på, at en privatisering af området skal fortsætte med at have en forsyningspligt, sådan at man er klar over, at man bliver ved med at modtage sin post dagligt.

Men det er jo faktisk sådan med det nuværende system, at der er nogle steder i Danmark, hvor man ikke modtager posten dagligt, nemlig ude på Saltholm, hvor den nuværende etat, statselskabet, har nægtet at levere posten fremover. Så de ydelser, som trafikministeren mener vil gå tabt ved en privatisering, er for nogles vedkommende ikke engang sikret i det statslige selskab.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Nu ved spørgeren jo godt – om ikke andet så kan man også høre det på mit tungemål – at sådan ligefrem københavner med »stort k« er trafikministeren ikke, men jeg er ikke sikker på, at jeg ligefrem kender Maren i kæret. Det, jeg bare siger, er, at jeg gerne vil være sikker på, at Maren i Kæret også kan få sit brev, og jeg er ikke sikker på, at det sker på den måde, som spørgeren er inde på. Men jeg har da noteret mig, at i hvert fald et rimelig fremtrædende medlem af Folketingets Trafikudvalg for partiet Venstre går ind for en total privatisering af Post Danmark.

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil gerne spørge trafikministeren, hvor langt ministeriet er med hensyn til at give adgang til dele af Post Danmarks database til de virksomheder, som befordrer breve over 250 g, for som

bekendt er der ikke befordringspligt for Post Danmark til breve over 250 g. Da den tidligere trafikminister har lovet, at man ville se på denne sag og gøre noget ved det, så vil jeg godt høre, hvor langt ministeriet er.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Der foreligger ikke noget klart svar på nuværende tidspunkt. Jeg har bare den opfattelse som minister, at der er visse dele af postens område, som allerede er i konkurrence. Det er i sagens natur dér, hvor det er mest lukrativt, nemlig på pakkepost og den slags ting. Hvis man også går ind på brevområdet, så siger jeg bare, at dér, hvor man først vil få en privatisering, en udlicitering, et udbud, et køb, er, hvor det er mest lukrativt, og så er det altså ikke sikkert, at det er mest lukrativt at gå ud til Maren i kæret en gang til.

Arne Melchior (CD):

Nu kan vi jo ikke forlange, at ministeren efter knap 3 uger i stolen skal kunne alle ting på fingrene, men jeg vil dog gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at det statsejede Post Danmark har verdensrekord – og vel at mærke har den år for år og måned for måned – i regularitet, altså i præcision i udbringning af posten, og fører langt over nok så mange privatejede selskaber.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Det vil ministeren gerne bekræfte. Det har ministeren faktisk set tal på.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var der en spørger, der nærmest fik det fremstillet, som om man ude hos Maren i Kæret gik og skreg på at få privatiseret postvæsenet. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke man godt kunne forestille sig, at det, man i virkeligheden ønsker ude hos Maren i kæret, er, at posten f.eks. kom lidt tidligere på dagen, samt at der måske var mulighed for at få sådanne ansættelsesforhold, at man kunne beholde det samme postbud, som man nu kender, osv.

Det er i hvert fald nogle ting, som jeg synes jeg hører. Nu bor jeg muligvis ikke helt ude hos Maren i kæret, men dog et pænt stykke derudad, og det er altså sådan nogle ting, jeg hører, kan jeg sige til ministeren. Jeg vil godt spørge, om ikke også det kunne indgå i ministerens overvejelser.